

رویه قضائی

رای شماره ۱۱۴ - ۲۵۳۶/۱۲/۲۰
ردیف ۷۹ هیئت عمومی

هیئت عمومی دیوانعالی کشور

بموجب ماده ۴ قانون روابط موجر و مستاجر مصوب ۲۵۳۶ در مورد تعدیل اجاره بها مقرر گردیده است که دادگاه با توجه به درصد شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی منتشر شده از طرف بانک مرکزی ایران حکم به تعدیل اجاره بها خواهد داد.

چون در مورد ماده مذکور از دو شعبه ۷ و ۲۹ دادگاه های شهرستان تهران دو رأی متفاوت صادر شده است باین شرح که شعبه هفتم بموجب دادنامه شماره ۷۳۱ - ۳۶/۱۰/۵ درصد شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی کل کشور را ملاک محاسبه در مورد تعدیل قرار داده و شعبه ۲۹ بموجب دادنامه شماره ۲۹۷ - ۳۶/۱۱/۲۳ باین استدلال که میانگین ترقی هزینه زندگی در تهران طبق جدول

منتشره از طرف بانک مرکزی ایران بیش از میانگین اعلام شده برای سراسر ایران میباشد و چون قیمت اجناس و کالاها و خدمات مصرفی در هر شهر با توجه به عوامل مختلف از قبیل میزان عرضه و تقاضا و سایر عوامل اقتصادی تفاوت دارد منطقی بنظر نمیرسد در شهرهایی که درصد شاخص هزینه زندگی از طرف بانک مرکزی ایران اعلام گردیده درصد شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی در سراسر ایران را ملاک محاسبه قرار داد برای تعیین و تعدیل اجاره بها درصد شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی در تهران را ملاک محاسبه و سنجش قرار داده است لذا بمنظور رفع تعارض و اختلاف نظر محاکم و اتخاذ رویه واحد در موضوع مورد بحث در اجرای ماده ۳ اضافه شده بقانون آئین دادرسی کیفری تقاضا دارد بموضوع رسیدگی و اعلام نظر فرمایند.

دادستان کل کشور - فلاح رستگار

رای شماره ۱۱۴ - ۲۵۳۶/۱۲/۲۰

مراد از عبارت شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی مذکور در ماده ۴ قانون روابط موجر و مستاجر مصوب مرداد ماه ۲۵۳۶ شاهنشاهی بنا بر اطلاق و عموم عبارت مزبور و نظر باینکه مطلق نیز منصرف به فرد اکمل است شاخص کل بهای کالاها و خدمات مصرفی در مناطق شهری ایران است نه شاخص هر شهر. بنا بر این نظر شعبه هفتم دادگاه شهرستان تهران مبنی بر اینکه شاخص کل کشور ملاک محاسبه و تعدیل اجاره بها قرار گرفته صحیح است این رای طبق ماده ۳ اضافه شده به قانون آئین دادرسی کیفری لازم الاتباع است.

رای شماره ۱۱۵ - ۲۵۳۶/۱۲/۸

ردیف - ۷۹ هیئت عمومی

هیئت عمومی دیوان عالی کشور

در مورد تعطیل محل کسب واحد صنفی که بدون اخذ پروانه تأسیس شده از دو شعبه ششم و هشتم دیوان عالی کشور دو رای متضاد صادر گردیده است. بشرح ذیل:

الف: بشرح پرونده کلاسه ۲۵۲/۲

شعبه ششم دیوان عالی کشور که منجر بصدور دادنامه شماره ۶/۱۱۶۵ مورخ ۱۴/۱۰/۵۴ گردیده آقای الف باتهام تأسیس بنگاه معاملات ملکی بدون اخذ پروانه کسب صنفی در تاریخ ۲۱/۳/۵۳ مورد تعقیب واقع با طرح پرونده در دادگاه جنحه مستنداً بگزارش اطاق اصناف و اعتراف متهم بزهکاری وی

احراز گردیده و طبق مواد ۲ و ۵ قانون مجازات متخلفین از مقررات صنفی و ماده ۱۴ قانون مجازات عمومی و رعایت تبصره یک ماده ۴۶ همین قانون به پرداخت سه هزار ریال جزای نقدی و تعطیل قطعی محل کسب محکوم شده است این حکم در دادگاه استان تأیید و متهم در مهلت قانونی درخواست رسیدگی فرجامی کرده شعبه تشخیص فرجامخواهی را قابل طرح دانسته و رسیدگی به شعبه ششم دیوان عالی کشور ارجاع با طرح پرونده و انجام رسیدگی بشرح دادنامه شماره ۶/۱۱۶۵ مورخ ۱۴/۱۰/۵۴ بسبب عدم اعتراض مؤثر از ناحیه فرجامخواه دادنامه فرجام - خواسته ابرام گردیده است.

ب: بشرح پرونده کلاسه ۱۱۹۵/۱۸

شعبه هشتم دیوان عالی کشور که منجر بصدور دادنامه شماره ۳۰۷ مورخ ۲۲/۴/۳۵ گردیده آقای ب شغل چادر دوز و تودوز اتومبیل باتهام تأسیس واحد صنفی بدون داشتن پروانه مورد تعقیب واقع شده با طرح پرونده در شعبه اول دادگاه شهرستان شیراز و انجام رسیدگی طبق ماده ۵ لایحه قانونی مجازات متخلفین از قانون نظام صنفی ناظر بماده ۲ همان قانون و رعایت ماده ۴۶ قانون مجازات عمومی پرداخت مبلغ - /۲۵۱۰ ریال جزای نقدی و تعطیل قطعی واحد صنفی محکوم گردیده است. در اثر پژوهشخواهی و طرح قضیه در دادگاه استان فارس دادنامه پژوهشخواسته خالی از اشکال قانونی تشخیص و استواری آن اعلام شده متهم از دادنامه شماره ۵۴/۵۵۶

محکومیت خود تقاضای رسیدگی فرجامی
نموده و هیئت چهارم تشخیص داد -
خواست فرجامی را قبول و فرجامخواهی
را قابل طرح اعلام داشته است.

هیئت شعبه هشتم دیوانعالی کشور در
تاریخ ۲۲/۴/۳۵ تشکیل پس از
قرائت گزارش عضو ممیز و اوراق
پرونده و کسب نظر آقای دادیار چنین
رای صادر شده است:

(اعتراض محکوم علیه فرجامخواه
نتیجتاً بر دادنامه فرجامخواسته وارد
است زیرا بموجب ماده ۵ لایحه قانونی
مجازات متخلفین از مقررات قانون
نظام صنفی اعمال مجازاتهای مقرر
در ماده ۲ آن لایحه و تعطیل محل کسب
در صورتی جائز است که در واحد صنفی
که بدون پروانه تأسیس شده ارزاق
و یا کالای مورد مصرف روزانه عموم
عرضه شده باشد و در غیر این صورت
اطاق اصناف خود میتواند واحد صنفی
بدون پروانه را تعطیل نماید و چون
واحد صنفی تعلق بفرجامخواه چادر -
دوزی عنوان شده و چادر جزء ارزاق و
کالاهای مورد مصرف روزانه عمومی
نیست لذا دادنامه فرجامخواسته مخدوش

است و با استناد ماده ۴۳۰ قانون آئین
دادرسی کیفری نقض میشود و رسیدگی
بشعبه دیگر دادگاه استان فارس ارجاع
میگردد.)

با توجه بمراتب نظر باینکه در دو
شعبه دیوانعالی کشور نسبت بموارد
مشابه رویه های مختلف اتخاذ شده است
مستنداً بقانون وحدت رویه قضائی
مصوب ۱۳۲۸ موضوع مختلفیه را
مطرح که با بررسی نسبت بآن اتخاذ
نظر فرمایند.

دادستان کل کشور - فلاح رستگار

رای شماره - ۱۱۵ - ۸/۱۲/۲۵۳۶

مقررات مذکور در قسمت دوم ماده
۵ قانون مجازات متخلفین از قانون
نظام صنفی مبنی بر ارسال پرونده
بدادگاه و تمیین مجازات براساس ماده
۲ قانون مزبور و تعطیل قطعی محل
کسب منحصرأ ناظر بمواردی است که
در واحد صنفی ارزاق و سایر کالاهای
مصرفی روزانه عموم عرضه شده باشد
این رای طبق قانون رویه قضائی مصوب
سال ۱۳۲۸ شمسی (۲۵۰۸ - شاهنشاهی)
در موارد مشابه لازم الاتباع میباشد.

